

DRIEBLAD,
M E L O T E N .

D E X V I I I e C L A S S E .

Zie LINNÆUS *Nat. Hist.*
door HOUTTUIJN, IIde
Deel Xae St., bl. 283.

- MELOTEN met geïroste, naakte,
tweezaadige, rimpelige gespitste
Haauwijes, de Steng opstaande
- a. De eenbladige, pijpige, vijfstan-
dige Kelk.
 - b. De Vlinderachtige Bloem.
 - c. Dertelwer Vlag.
 - d d. De twee Vleugels.
 - e. De Kiel.
 - f. De tien Meeldraadjes, één enkeld
en negen samen gegroeid.
 - g. Het Vruchtbeginzel met den Els-
vormigen Stijl en den Stempel.
 - h. Rijpe Zaadpeutjes.
 - i. Een daarvan afgezonderd.
 - k. De twee samengevoegde Zaadjes.

BLOEITIJD. Dit wilde Kruid
groeit op woeste ruige plaatsen, aan
de kanten van Wegen en Velden,
dikwijls twee Voeten hoog, bloeijen-
de in de Zomer. De Bloemen zijn
doorgaans geel, doch men heeftze
ook wit gevonden.

TRIFOLIUM
M E L I L O T U S .

C L A S S I S X V I I I a .

Conf. LINNÆI *Stijf. Nat. Ed.*
GMELINI, *Tom. II di Part.*
IIde pag. 1140.

- MELILOTUS Leguminibus Race-
mosis nudis dispermis, rugosis
acutis, Caule erecto.
- a. Perianthium monophyllum tu-
bulatum quinqueidentatum.
 - b. Corolla Papilionacea.
 - c. Ejus Vexillum.
 - d d. Alæ duæ.
 - e. Carina.
 - f. Stamina decem, unum simplex
& novem coalita.
 - g. Germen cum Stijlo fubulato &
Stigmate.
 - h. Legumina matura.
 - i. Unum inde separatum.
 - k. Semina bina conjuncta.

TEMP. FLOR. Hæc Herba agre-
stis crescit locis incultis rudibus
ad Vias & latera Pratorum, alti-
tudine sæpius bipedali, florens
Ætate, ut plurimum Floribus
flavis, sed & aliquando albis re-
perta.

GEBRUIK. De Bloemen der MELOTEN hebben een sterken,
niet onaangenaamen Reuk, en het gedistilleerde Water kan dienen
tot versterking van ander Reukwerk. Dit maakt deeze soort, die
Melilotus Officinalis heet, in de Apotheeken berucht. Men gebruikt
de Bloemen dikwijls in Stoovingen, Pappen en Klijsteeren, tot ver-
zagting. Het *Emplastrum Meliloti* is Wereldkundig.

RUI.

Trifolium melilotus officinalis L.

